

3dje Valgkreds (Sungersien) betonedede, at hvis vi nu gaa til Forhandling af denne Sag i et Udvalg, risikerer man, at det kan staa hen, om man ikke til syvende og sidst vil komme til en formel eller reel Godkendelse af Fæstningen gennem Behandlingen af denne Sag. Men hvis vi fortafte det straks, saa staar Spørgsmaalet om Unyttten ogsaa klart for Befolkningen, thi en Fæstning uden Mandskab er til ingen Brug, det er ligesom en Kniv, der kun har et Skaft, men intet Blad, og hvis vi kunde gøre Fæstningen til en saadan Kniv, saa tror jeg, at det vilde være heldigt, ogsaa over for Udlandet — jeg sætter megen Pris derpaa, at man erfarede, at her i Tinget raader en saadan Stemning, naar Krigsministeren forlanger yderligere Tillæg til sin Fæstning, at man lige straks og absolut nægter enhver Bevilling, en hvilken som helst Godkendelse, endogsaa den fineste, der laa blot i Behandlingen af denne Sag. Det vilde virke hen til, at Udlandet forstod, at paa og med denne Fæstning skulde man ikke regne, at den senere eller tidligere, helst saa tidlig som muligt, skulde ligge hen som Ruin. De Herrer moderate ere jo nu i Flertal, og jeg vilde ønske, at det blev sagt en Gang af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), hvad tidligere alle var enige om, at man under ingen Form og ingen Sinde vil godkende Fæstningen. Den Talemaade, at man, hvis der kom en Krig, vilde bruge Fæstningen, og at enhver Regering vilde bruge den, tror jeg ikke paa. Hvis den ikke var bestyktet, eller man havde flyttet Kanonerne hen andre Steder, og hvis det var en Venstregering, der skulde benytte den, havde man jo ingen Brug for Fæstningen, og hvis den intet Mandskab havde, var der heller ingen Brug for den. Hvis altsaa en Regering mente, at det var den største Fordærvelse for Landet, hvis den overhovedet benyttede Fæstningen, saa vilde den ikke gøre det, og overhovedet ikke regne paa Fæstningen i Krigstilfælde, naar en saadan Ulykke skulde komme over Landet. Den ærede Minister anser mig vel for en Forsvarsnihilist, eller vilde paa Møder bruge dette Ord om mig, skønt jeg har været med til at bevilde akkurat det samme, som Flertallet har bevilget i de senere Aar til Krigsøesenet, men denne Mening om, at Fæstningen er unyttig og fordærvelig i politisk og finansiel Henseende, den næres jo af hele Flertallet her i Salen, hvis Flertallet ikke har skiftet Anskuelse, og hvis saa er, hvorfor i al Verden saa ikke sige det straks tydelig og bestemt, og ikke ved denne Lejlighed optræde, som om det var Spor af Nytte til at lægge

Sagen i et Udvalg. Der er ingen, der mener, at der kommer noget ud af dette, mindst af alt Belpareser i Udgifterne, og oven i Købet sagde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds i sit Foredrag i Dag, at der intet kom ud af Sagen i Aar, men henviste til, at det var en Ting, som maaste under gunstige Forhold kunde føre til et Resultat. Lad os saa vente til de gunstige Forhold, da der kan komme et Resultat, men lad os ikke begynde nu, da Stillingen kan misforstaaes.

Til Slutningen skal jeg endnu kun sige et Par Ord om den hæslige Insinuation, som kom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, og som gik i Retning af, at naar vi fra vor Side anbefalede Forkastelsen straks, saa var det, fordi vi ønskede, at Regeringen skulde tage denne Bevilling, disse Penge, provisorisk. Jeg synes ikke, at det er værd at spille med Kortene under Bordet, lad os hellere lægge dem op. Det var nemlig det, det ærede Medlem sagde i meget forblommede Udtryk — det ærede Medlem har overhovedet en vis Evne til at svøbe Ordene saaledes ind, at man kun med Bansteligbed kan finde den rigtige politiske Mening, der ligger under dem. — Lad os imidlertid spille med Kortene paa Bordet, det, det ærede Medlem sagde, var, at vi i Virkeligheden vilde gaa til Forkastelsen, fordi vi kunde haabe, at Ministeren tog Pengene provisorisk. Ja, at afvise denne Insinuation ved jeg vil ikke være nok, thi selv om jeg nok saa meget vil sige til det ærede Medlem, at han hverken har Ret til parlamentarisk eller Lov til politisk at sige den Art af Ting, er jeg derfor ikke vis paa, om ikke hans Blade i Morgen eller i Overmorgen ville sige: hvad det radikale Parti vil ved denne Forhandling, er kun at sikre sig, at Ministeren tager Pengene provisorisk. Jeg ved ikke, om det nytter noget, men det er mig dog naturligt med den allerbedste Vilje og med den fuldkomneste Aabenhjertighed at sige det ærede Medlem, at hans Paastand er usand, og at intet er mig fjernere end det Dulle, at Krigsministeren vedblivende skulde tage Penge provisorisk. Jeg vil sige det, i alt Fald for andres Skyld, idet det for Næsten er mig ganske ligegyldigt, hvad det ærede Medlem siger om mig eller mener om mig.

B. Dinesen: Efter min Mening bør dette Forslag sendes i Udvalg. Naar jeg vil stemme derfor, er Grunden dertil ikke den, at jeg tror, at der vil komme noget ud af selve Forslaget, det er ikke min Mening, at man inden for Udvalget skulde se at komme